

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61/III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Concordia

(A mult keddi közgyűlésből).

Főispánunk a legutóbbi közgyűlést egy remek intellemmel nyitotta meg, melynek alaphangja volt, hogy legyen meg e városban továbbra is a régi „concordia“, mert a „discordia — dilabantur“.

Régi klasszikus mondás, de mindig igaz.

Csak az az egy kérdés merül fel: meddig terjed a lepedő, meddig lehet a „concordia“ lepedője alá bujni, vagy ha úgy tetszik, meghúzódni.

Igen, legyen „concordia“, de ne legyen „klikk“; mert ez bár magában bizonyos értelemben „concordia“, de „discordia“-t szül a nagyban közérdekelt nép között.

A „concordia“ is csak addig terjedhet, a míg a pokróczczal takarózni lehet; de ha e concordiakus pokrócz egyszer nem elég, akkor okvetlenül beáll a „discordia“, mi különben a közérdek szempontjából soha sem volt nagy baj, mert éppen a discordiákból születtek meg a legnagyobb eszmék és a legnagyobb társadalmi tisztázások.

Társadalmunk, közéletünk beteg. Ki merné ezt tagadni? — A klikk „Wirtschaft“ a „korruptio“ országszerte minduntalan rémitően üti fel fejét és ez kiszámíthatlan következményekkel fog járni, melyeknek ellenállhatlan hatalmát már nagyon közeli időben érezni fogja az össz civilizált világ.

Minden oly törekvést tehát, a mely e rothadt rendszer megdöntésére irányul, csak nagy ujjongással kellene fogadnia a népnek és azt támogatnia saját érdekében állana; nem pedig hogy még ez állapotok már is elviselhetlenné vált talaját továbbra is trágyázza.

Rettenetes elgondolni, hogy egy, tíz, husz, ötven ember miatt mennyi közérdek lesz fel-

áldozva! Borzasztó csak el is képzelni, hogy két, öt, ötven ember jóléte miatt ezer és ezer ember legyen a kintzó nyomornak kitéve! Szörnyőség látni a szegény ember nyomoruságos tengődését és még az a megnyugtató tudata se legyen, hogy aki vezetésére van hivatva, érdekeit csak a saját maga érdekével köti össze és a nép érdeke mellékes valami.

Hová fog ez vezetni?!

Concordiához nem!

De discordiához igen!!

Ha csak a közügy érdekét hordja szívében az, ki erre hivatott és hivatásánál fogva erre egyszisztentiát nyert, akkor discordia elő nem állhat: ámde, ha uton, utfélen a közélet minden nyomán szemmel láthatólag, kézzel foghatólag, csak személyes érdekek a motorok, akkor még azon fennkölt tényező sem követelheti a concordiát, ki a magasból nézve csak discordiát lát, de nem látja azt, mi ennek a szülő oka.

De ne beszéljünk általánosságról, hanem keressük a szálkát saját kapunk előtt.

Évek óta vajudunk mindenféle tervekkel és keressük a jobb, megnyugtató jövőt.

Mi természetesebb annál, hogy mind e terveket létesíthessük, kell hogy jövedelmi forrásainkat jobban kiaknázhassuk, hogy — prózailag szólva — több pénzünk legyen.

Egy néhány okos és városunk érdekét szívében hordó ember ezen elkezd gondolkozni és azt találja, hogy vannak jövedelmi forrásaink, melyek kellőleg kihasználva nem lesznek — legalább véleményük szerint nem. — Megindítják az erre nézve csak üdvösnek mondható actiót.

Mi történik?

A régi rendszer emberei, mintha veszedelmet látnának, összedugják fejüket és unisimo kimondják: „semmi újítást, reformot nem engedünk!“

bizég ő is szereti a Nagykösséget, a kinek ily derék pógárai vannak. Kiokumálta, hogy bizég mi is csak azért dolgozunk a miért ő, hogy drága hazánknak hasznára legyünk eza czélunk. — Csak úgy leste a more is a szíp szavakat, mer mikoron az érdömös elüljáróságra meg az pógárságra itta vón poharál főespány urunk, mentiben meszólaltak: „a cigányokat ki tetsz felejteni, — a sakter oreságot is, — osztég azok egességét is hozzá todota. — vot is „éljen“, a hurok maj beleszakattak vóna.

Lemuzsikálta az cigány szívünk bajait miközben poharaztónk, az vetérszól, tehenekrő me másró beszél-tónk emással.

Azt meakasztotta az feőpenna szava, ki a vendég uraiméknak szót (selymeczi nafejúek) kívánt nekik minden jót, — ragadjanak a székhe a szék me a földhő, hogy csak akkor mehessenek el, ha bíró uram küldi, — maradjanak erőben egésszégben de ha megesik rajtok e kis betegség, ne legyék az nagyobb, csak oljan mit a asszonydoktorunk is kikurál. Ezek után egésszégökre fenekelte ki poharát. A cigány kért most hangot, — emuzsikáta a Csieső indulót osztég a Kobi meg a Topi cigány kettesiben muzsikáltak Hogy szép vót a muzsika, memondja minden pógár még más nap is rit vóna.

Poeta uram kért szót, de mán versezetben vót leirva; abbő nem tettem vizsgát maj leirom szóró-szóra. Sokió beszill abban a selymeczi bakterekről, me jó

Vagy másra magyarázható-e az, mikor önálló, a várostól, tudniillik a város tanácsától, úgy mint a polgármester saját szavaival mondotta, a város „szócsövétől“ nem függő tekintélyes városi képviselők, köztük a városi tisztügyész is, nagyobb tulsulylyal bíró része kívánja és megszavazza a nyilvános versenytárgyalást, akkor az érdekelt-nek látszó városi tisztviselők és tiszteletbeli tisztviselők — kiknek hál' Isten, az új törvényjavaslat értelmében szavazati joguk többé nem lesz és ez esetben is nem létezőnek volna tekintendő — ezt szavazataikkal megdöntik. — Hiszen akkor a tisztikar és tiszteletbeli szatellitái maga-magának szavazhat bizalmat!

Az ily tisztviselői kar ellentétbe jön a város közönségével, vagyis azon tényezővel, melynek megbizottja.

A konzekvenciákat tessék ebből minden igazságosan gondolkodó embernek levonni!

Hogy van az, hogy tizenkilenc független törv. hat. bizottsági tag azt szavazza meg, hogy erdeink fájának eladása nyilvános versenytárgyalás alá bocsáttassék és csak öt, hogy nem; a többi szavazók városi tisztviselők és tiszteletbeli tisztviselők, tehát e város közönségének megbizottjai ezt a spontán megnyilatkozó közóhajt leszavazhatják.

Hát ez nem kézzel fogható anomalia?! Egy megnyugvásunk van azonban és ez az, hogy az országszerte tapasztalt tarthatatlan közigazgatási állapotok közepette a miniszterium ezt a tisztviselői határozatot helyben hagyni nem fogja és azt helyben nem is hagyhatja, ha mindjárt az meg sem felebbeztetnék.

Ugyan így fogunk járni a regále és fogyasztási adó bérletével, vagy — terminus technikussal élve — kezelésével.

Az ilyenmü eljárásoknak vessünk egyszer s mindenkorra véget! —

magónkrő és úgy okumálta ki, hogy mé is az Mélytóságos Urat üdvözöte, mán láthatják, hogy fufang van benne. Arra is muzsikált a cigány az éljen mellé.

Ennek utána a sakter mondott vón bucsut a Nagykösségnek, a regálét elvették, a termés rossz vót, a paraszth nem fizeti; ő nem tudja megélni. Inkább mondja egy bucsut a Nagykösségnek. Sokat beszit ő keme, de biz annyit beszit zsidóul, hogy az rövid eszemmel me nem érttettem. De mán az igaz, hogy egyik-másik pógár könyezet, mán nem tudom a saktert siratta e vagy me'értette az szavazatját és azt mosolyogta úgy meg, hogy az pépa is kiesett az szájából.

Eztán a Kobi cigány muzsikát egymaga e' kesergőset, a meg oly szíp vót, hogy még az őszfejúek is fíjtalok akartak vón lenyi és beleszeretni vagy a muzsikába vagy a szép fehérnépbe.

A selymeczi bíró ur kért szót.

Főmagasztlata az Nagykösséget, mert hát béke-ségben élők az falujával az magunk meg az ő gyönyörűségére. Kívánja az Nagykösségnek, hogy viruljék továbbra, hogy nemcsak a vidéknek de az egész földkerekségnek a gyöngye legyék, hogy az magyar barátság meg közöttünk az idő végezetéig, a min me' van Ádám óta. Szíp szóva' beszit, de némelkor mebicsaklott a nyelve és olját mondott mintha Diák lett vón, — beletörött a pennám — mán mikor aszondta, hogy

Jegyzőkönyv Steingruben Nemös és Nemzetös Nagykösség cséczójáró, mel, tartatott Kr. u. sz. u. 1898-ik évben szerelem hava 9-ik napján.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Nagyvót az suttogás bűgás, — az esaplárosné viganóját kereste. Nagy vendége lészen az Nagykösségnek. Örvendefes szívvél várta őt a kupaktanács. Főbakter jelezte bíró uramnak, hogy mán is itt van a portán az szomszíd kiskösség, na'fejúeivel. Bizég nagy Úr az vármegye főespánya, — bíró Uram ment elibe osztég beültette jobháho.

Hármat ütött bíró Uram botjával az asztal fejére, — odaszót az kántornak adná meg az alaphangot az kösségi nótáho, mit is szívet vidító hangon inekót el az gyülekezet. Dicsértessék után bíró Uram gyönyörűségés szavakban üdvözölte az Méltóságos főespány Urunkat. Ki is magyarázta, hogy a Nagykösség mánnapró napra várja, hogy hozzá kötözködjék ha látogatóba gyün, me azt is ki magyarázta neki mennyire szereti őt az Nagykösség. Azért is az drága egésszégére itta a gyülekezetvel együtt az első poharat. Isten éltesse az főespány Urunkat! Csak úgy zörögtek az ablakok, de még a muzsika is.

Ennek utána szíp szavakban meköszönte az főespány Urunk az szíves vendéglátást, — aszondta, hogy

Végre is győzedelmeskedjék a köz és nem a személyes érdek!!

És ha ez bekövetkezik és nem személyes, rokoni, baráti és sok más érdekek fogják vezetni az embereket a közpályán kifejtett működésükben, akkor talán lesz „concordia“, de addig igen is uralomra kell hogy kerüljön a „discordia“, mert előbb-utóbb éppen ez fogja megteremtteni a — „concordiát“!

A közgyűlés lefolyásáról itt közöljük rövid tudósításunkat.

A közgyűlést főispánunk azzal nyitotta meg, hogy figyelmeztelte a biz. tagokat a concordiára, az összehívtásra. Csakhamar, a polgármester havi jelenlése után, mely tudomásul vételt, meggyőződhetett arról a főispán, hogy a mostani körülmények között oly összetartásról, mely „mindenbe“ bejegyzését adná, nem csak törvényhatósági bizottságunkban, de főleg a város közönségében többet szó sem lehet. — Az az áramlat, mely nem egy ember személyeskedési célzataiból, de egy nagy, tekintélyes párt részéről megindult, immáron még a legszebb szavakkal sem lesz ártalmatlanná, némává tehető. Egy közérzéslet támadt fel, mely csak jót akar és — igenis — képes lesz minden ellensúlyozást legyűrni ennyi nyűg után.

Olyan férfias, hatalmas és nyílt megnyilatkozások után, mint a milyeneket maga a főispán, Händel Vilmos és többen tettek, ezzel az „áramlattal“ könnyedén elbánni nem lehet, nem szabad többet!!

A felindulásban tett kisebb kaliberű, sőt igazán bevalljuk neveléses kifakadásokra, mint milyenek a traktálásra és a polgármesteri kijelentésre, hogy ő és a tanács csak szócsöve a közgyűlésnek vonatkoztak, nem reflektáltak. — Ámde igenis regisztráljuk a valósághoz híven, hogy Dr. Tóth Imrének már lapunkban is ismertetett és az erdészeti gazdálkodás ügykörébe vágó indítványai nem megvetendő oldalról és személyektől helyeslőleg lettek fogadva.

Avagy Händel Vilmos, kit férfias, nyílt — ha elragadtatásunkban tulságig megyünk, bocsánatot kérünk — régi római tiszta jellemű, klasszikus felszólalásai, melyekben a teljes nyilvánosságot követeli a közügyek terén és még ezen követeléssel szemben a polgármester által hirtelen kimondott azon nyilatkozata, hogy hiszen ő és a tanács csak „szócsöve a törvényhatósági bizottságnak“, védelmébe veszi a tanácsot és azt mondja, hogy az nem lehet, nem szabad neki lennie szócsövegnek, hanem egy helyesen indítványozó tényezőnek, — nem mérvadó arra nézve, hogy véleményét respektáljuk? — Ő is személyeskedik?? — Itt elvről, rendszerről van szó, nem pedig személyekről!!

A tárgysorozat legtöbb pontjának tudomásul vétele után ugyanis az erdészeti és illetve a város által eddig üzött erdőgazdasági kérdésre került a sor. — Dr. Tóth Imrének általunk már ismertetett és általa benyújtott indítványai és főképpen a Popper-czeggel megkötendő szerződés képezte a közgyűlés szenacionális pontjait. Hogy miként gazdálkodtak eddig erdeinkben, azt ez uttal bíráló alá nem fogjuk venni, de hogy jogosult azon törekvés, hogy jobban gazdálkodjanak, azt senki rossz néven nem veheti, mert hiszen a közérdek kívánja ezt meg.

Hogy mi indította a Popper-czéget arra, hogy szerződésének letelte előtt már most majdnem két év az Nagyközség egységére iszik, azt meértetem, ittam én is és leírtam.

Utána Dákó cigány kürtön muzsikát és akkor az jámbor pógárok azt hitték, hogy ides hazánk magas hegyeiről szól a kürt, mintha szólnyi sem tudtak von csak nizek emásra és mikor az utósót futta vón, az olján volt minha először a füledbe sugot vón és osztég ément vón messzi fő a hegyekbe a fűhökbe. — Jó magam csak a pohárho nyutam és a többiek is minha csendesebben monták vón az éljent.

Nem hiába beszilt az a kürt olyan furán meértette, hogy már itt akarnak hagyni az Mélytóságos Urunk meg a vendég uraimék.

Az Főespány urunk kért szót és kimagyarázta, hogy miben lyó érezte magát, kívánta, hogy viruljék az Nagyközség, mer azt megszereti minden ember.

Megegyszer az Nagyközségre üritette poharát és jóészakát kívánt. A naféjűek min fékeltek és az főespány urunkat haza kísértették, közbe fogta őket az 2 bakterünk világosságval, hogy bajok ne essék.

Az Nagyközség pógarainak a szívével beszit még e-két szót a cigány muzsikája miglen mindenki fölkereste a háza nipit. Szép mosolygósat álmodtak és reggel arra ibredtek

„Isten tartsa az főespány Urunkat!!“

Megírta mindezeket az utókor okulására

Fábán feőpenna.

időkülönbség előtt, mintegy követelje a várostól szerződésének tíz évre leendő megújítását, azt sem akarjuk kutatni: de hogy ily fontos, egy város életbe vágó kérdésénél a nyilvános versenytárgyalás a leghelyesebb, a leghibosabb, a legnagyobb megnyugvást szülő expedienst, azt már mi főispánunkkal, Händel Vilmos bizottsági tagunkkal és a többi 18 bizottsági taggal együtt állíthatjuk.

A közigazgatási tisztviselők szavazata itt számba nem jöhet, nem szabad jönnie.

És most lássuk, kik szavaztak a mellett, hogy a nyilvános versenytárgyalás megtartassék és kik, hogy nem. A nyilvános versenytárgyalás mellett szavaztak:

Bárdossy Antal kir. bányatanácsos, Faller Károly akad. tanár, kir. bányatanácsos, Margótsy János gyógyszerész, Söltz Vilmos kir. főbányatanácsos, akad. tanár, Sztankay Ferencz gyógyszerész, Takáts Miklós nagykereskedő, Dr. Tóth Imre ker. főorvos, Weisz Ignác nagykereskedő, Fizély Károly műlakatos és földtulajdonos, Greguss Antal sütőmester, Händel Vilmos evang. főesperes, Kachelmann Farkas kir. b.-tanácsos, Osvaldt Gusztáv sütőmester, Podhorszky József magánzó, Sobó Jenő akad. tanár kir. bányatanácsos, Hornyacsok István nagykereskedő, Storch János szivargyári igazgató, Heinecz Hugó városi tiszti ügyész — és ellene szavaztak: Szitnyai József polgármester, Krausz Kálmán főkapitány, Bernhardt Adolf, Arthold Géza tanácsnokok, Sztancsai Miklós főjegyző, Altmann Imre levéltáros, Muszka József közgyám, Dr. Kapp Jakab tiszti főorvos, Csányi Ottó számvevő, Nyitray László, Pauner János, Wankovits Lajos, Krausz Vilmos György tb. tanácsnokok, Dr. Goldstücker Márk tb. városi ügyész, Svehla Gyula bányagazgató, Marsalkó Gyula nagykereskedő, Csiba István vaskereskedő, Steiner Bernát nagykereskedő, Dr. Stuller Gyula tb. főorvos, Jezsovits Károly és Panek Ödön gimnáziumi igazgatók és Krutka J. az ujonnan kinevezett városi mérnök, ki persze pillanatnyilag nem is tudta, hogy miről van szó.

Ebből láthatjuk, hogy ily fajta szavazási eredmény a város, a város közönségének véleményét, a közvéleményt egy máknyit sem tükrözheti vissza, de igenis a város közvéleménye a bár csekély kisebbségben maradt szavazókban nyilvánult meg a maga igazában.

A leszavazás után a nyomtatásban szétosztott szerződés egyes pontjai kerültek tárgyalás alá, mely tárgyalás azután minucziálissá vált és kifogásolták benne a többek között „az április hó havát“ a „vevők“ kifejezést, a helyett, hogy csak a vevő, t. i. a jeles Popper-czég stb. Egyet sajnálunk és okát nem tudjuk: miért maradtak el a közgyűlésről azon tagok, kik legjobb információt nyújthattak volna: az erdészeti szakemberek. — Egyetlen egy sem jelent meg közöttük a közgyűlésen. — Ez szándékosan és az ügy odiuma iránti tekintetből történelmet csakis. Ennek a jelenségnek talpraesetten adott kifejezést Kachelmann Farkas biz. tag is, ki e szakértők megnyilatkozó véleménye nélkül — mi nagyon természetes — az ügyről tiszta képet szerezni nem tud. — Felhozták még a biz. tagok, hogy az erdőmester betegsége miatt is gondoskodni kellene annak egy helyettesítéséről, ugy pedig egy külön e célra kiküldendő bizottságról, mely bizottság tagjai kellő napidíjak mellett volnának hivatva az erdőkezelést ellenőrizni és Dr. Tóth Imre mondása szerint nem volna szabad nekik a szokásos „traktákat“ elfogadni.

Főispánunk valóban csodálatra méltó böles és nagy tudást eláruló tapintatos vezetésének sikerült e kérdésben is a békét helyreállítani azzal, hogy hiszen ily erdészeti szakbizottságról már egy meglevő törvény intézkedik, melynek erre vonatkozó szakaszát fel is olvasta. Ez némi megnyugtatást keltett úgy mint minden szava osztatlan tiszteletben és szeretetben álló, teljes objektivitással itélő főispánunknak, kinek páratlan tapintatosságának és a helyzetet belátó bölcsességének köszönhetjük csakis, hogy e közgyűlés mégis oly simán folyt le.

Egyet azonban szeretett főispánunk is észrevehetett és ez az, hogy azon „áramlat“ mely — eltekintve minden személyes és éppen erdészeti kérdéstől megindult, s csakis üdvös következményeket szülhet szorongatott városunkra, évek hosszú sora óta némán tűrő és hallgató lakosságunkra nézve. — Ezen „áramlat“ élén oly férfiak állanak, kik csakis a közjót óhajtják elérni és ha közöttük olyan is akad, ki kellő formába nem tudja önteni működésének izmait, az a többiekre nézve elítélést nem szülhet, az egész áramlat „egészséges“ voltára befolyással nem bírhat.

Beszéljünk és számuljunk le nyíltan a közügyek terén, mint azt Händel Vilmos biz. tag és mások kívánják és nem lesz többé dissonans hang!

Az alaptalan gyanúsítás pedig legyen mind örökké perhorecsálva!

Az immáron kényessé vált tárgyhoz hozzá szólott még Dr. Goldstücker Márk tb. ügyész is, ki valóban meglepő tárgyilagossággal illusztrálta azt, hogy voltaképp mi legyen feladata a külön erdészeti bizottságnak és szeretné, ha ezt Dr. Tóth közelebbről körülírná. — Heinecz Hugó t. ügyész, daczára annak, hogy a nyilvános versenytárgyalást „igen“-nel szavazta meg, mégis védelmére kell azután a Popper-czeggel kötendő szerződésnek és ezen eljárását okosan és elfogadhatólag indokolta, erősen vádolva egyszeresmind Dr. Tóth Imrét azzal, hogy személyeskedik s ennek lólába minduntalan kibujik és hogy köztiszteletben álló, jeles szakképzettségű erdőmesterünket valóságos „persecutioval“ üldözi. — A szembe mondott vádakra Dr. Tóth Imrének szava nem volt, mi kinos benyomást gyakorolt. — Annál nagyobb örömet szült főispánunk ismételt kijelentése, hogy ő is a teljes nyilvánosságot óhajtja, mely azonban a jelen esetben sem lett mellőzve. — Dr. Tóth Imre azon indítványa, hogy egy külön ellenőrző erdészeti bizottság alakíttassék elvetetett és mellette az indítványozón kívül csak Weisz Ignác biz. tag szavazott, ki különben is pártolta felszólalásával is Dr. Tóth indítványait.

Denikve a Popper-czeggel újabb tíz évre kötendő szerződést a közgyűlés elfogadta — négy szavazattöbbséggel és ezzel egyelőre a szenzációs ügy be volna fejezve.

A közgyűlés többi program pontjainak és különösen a házi pénztár számadásainak felülvizsgálásáról szóló jelentés tárgyalását egy e hó 23-án megtartandó rendkívüli közgyűlésre halasztotta el. — Megemlítjük, hogy Dr. Stuller Gyula a vízvezeték gyors létesítését sürgette és erre polgármesterünk igen megnyugtató választ adott; kijelentette, hogy az előmunkálatok máris folyamatba tételtek és az új akad. palotához vezetendő vízvezeték lehetőleg rövid időn belül elkészül. — Az alapítványok számadásainál Dr. Tóth kívánja, hogy azokba az ő általa tett alapítványok is befoglaltassanak, mi jóőre meg is fog történni.

A központi választmányba taggá Krausz Kálmán és városi őröknek Szikora István napidíjas választott meg, azután eléggé deprimált hangulatban délután fél kettőkor a közgyűlés berekesztetett.

Dr. Tóth Imre nyilatkozata.

A csülörtökön megjelent városi hivatalos közlönyben olvassom a közgyűlési tudósításból, hogy Heinecz Hugó városi ügyész engemet személyeskedéssel vádolt Krausz Géza erdőmester ellen, midőn indítványozta, hogy a városi erdőgazdálkodás ellenőrzésére az erdészeti szakbizottságból szakemberek közreműködése és megfelelő napidíjak mellett ellenőrző bizottság küldessék ki az erdőbe, ezen vád a vita hevében figyelmemet elkerülte.

A személyeskedés távol állott tőlem, ezt a következőkkel igazolom: a közgyűlésen kijelentettem, hogy senkit sem vádoltam, és ha felszólalásom vád, ugy az engemet is ér, mint bizottsági tagot, bizonyítja ezt azon tény is, hogy a közgyűlési tárgysorozat 16. száma alatt kijelölt indítványomat a napirendről levettem, ezt személyes támadásnak lehetett volna értelmezni, azért kerültem. Heinecz Hugó ügyész, nemkülönben az egész város is tudja, hogy nemcsak városi képviselő, de egyuttal orvos is vagyok és hogy mult év ősszén midőn Krausz Géza súlyos betegen Budapestről haza jött, megrongált egészsége helyreállítása végett testvérem kérelmére ezen év márcziusig mint tanácsadó orvos közreműködtem. Én mint orvos ismerem Krausz Géza betegségét és annak okát is tudom, s éppen ezért a legnagyobb sajnálatomnak adok kifejezést, ha a városi ügyész és vele együtt a városi közgyűlés engemet és törekvésemet nem értette meg s actiómat Krausz Géza ellen látta indítva, indítványon nem az ő személye ellen, hanem tisztán a városi erdőgazdálkodás utáni jóvedelem fokozására volt intézve.

Selmeczbanja, 1898. május hó 14-én.

Dr. Tóth Imre,
városi képviselő.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Személyi hírek.** Dr. Istóczy Győző az egykori antisemita, immáron ősz vezér a mult héten városunkban időzött, hogy a „jogi és közigazgatási utbaigazítás“ című folyóiratához előfizetőket gyűjtsön. Az öreg ur sokaknál megfordult és szánalmat keltett. — Dr. Fejérpataky László és Krammerer Ernő a városi levéltár elhelyezése ügyében, mint a körmány kiküldöttéi városunkba érkeztek. — Zabornik Ödön bakabányai róm. kath. káplán Ipolyságra helyeztetett át. Vele a bakabányaiak egy derék papot és jó magyar hazafit vesztenek el. — Litsauer Lajos főmérnök, bányaiskolai vezértanár és a bányá-

szati és kohászati lapok szerkesztője holnap, hétfőn tanítványait Erdélybe utazik gyakorlati tanulmány utra. — Burdács Lajos selmeczi segédbányamérnök szolgálattétel miatt a pénzügyministerium bányászati osztályához hivatott be és tegnap el is utazott.

— **Előléptetések.** Hamari Miklós és Uhnák Márk m. kir. bányagazgatásági számlisztek a XI. fizetési osztály-1 ső fokozatába lettek előléptetve.

— **Darányi Ignác földmívelési ministerünk,** ki erdész akadémiánk és városunk iránt is már többször adta tanujelét érdeklődésének, gyakorlati gyümölcsészeti tanfolyamnak létesítését is elrendelte és ennek vezetésével Csiby Lőrincz erdész akadémiánk jeles tanárát bizta meg, mint azt már annak idején megírtuk. Az országszerte népszerű földmívelési minister Csiby Lőrincz erdőtanácsos előtt oda nyilatkozott, hogy e várost, Selmezbányát, mely oly előzékenységgel fogadta terveit és a gyümölcsészeti és méhészeti tanfolyam gyakorlati kivitelére telket is ajánlott fel, okvetlenül rövid időn belül meg fogja látogatni. Hogy mily igaz örömmel, lelkesedéssel fogadnók irántunk annyi jóakarót, rokonszenven tanúsító ministerünk látogatását, azt nem is kell mondanunk. De a város most álljon helyt is szavának és a jelzett célra engedje át a Zlinszky-féle telket, mely legközelebb esik az akadémiái botanikus kertekhez és legcélszerűbbnek jelezte azt egy a gyümölcsészeti, mint méhészeti iskola berendezésére Csiby Lőrincz által. Jeles tanárunktól a minister városunk és különösen erdész akadémiánk felől kimerítően kérdezősködött. Többi között: mi oka annak, hogy oly kevés erdész akadémiái hallgató van? Nem kellene-e az ösztöndíjakat szaporítani, mit megtehetni a minister módjában volna. Vagy nem volna-e célszerű egy erdész akadémiái kontraktus létesítése? Csiby Lőrincz mindezt megadta tájékozottsággal bíró válaszával, kifejezve abbeli meggyőződését, hogy az új erdőtervény életbeléptetése által beálló nagyobb erdész tisztviselői szükséglet szaporítani fogja erdész akadémiánk hallgatóinak számát is. A minister e szavakkal bucsuzott el a jeles tanártól: „Tanár ur iránt a legjobb véleményemmel vagyok eltelve és azt az előzékeny, derék várost és akadémiánkat meg fogom látogatni!” Bizonyítsuk be tehát, hogy csakugyan előzékeny e város, (hiszen a saját érdekében teszi) és nagyrabecsült ministerünk nemes intencióit minden erejéből előmozdítani iparkodni fog. Ami pedig a Minister ur idejéveléti illetit, lássa meg egyszer, hogy itt a hegyek a bányafémek és rémek honában is létezik vendégszeretet és meg fogna arról győződni, hogy mi selmezcziépp oly, vagy talán még nagyobb elismerést tudunk mutatni az igazi érdem előtt, mint a délibábos dus buzakalászos alföld, ha ez érdem valódi, mint azt földmívelési ministerünktől senki, még legnagyobb ellenségei sem — ha volnának is ilyenek — el nem vitathatja.

— **Főispáni látogatás.** A mi szeretett főispánunk ismét körünkben időzött és újból meggyőződhetett arról, hogy kivétel nélkül, osztatlan nagy szeretetben áll városunk összlakosságánál. Hétfőn d. u. érkezett ide, az nap este megjelent, nagyobb társaságtól kísérve, a a steingrubeni akadémi hallgatók kedélyes „czéző“-jén. Másnap kedden elnökölt a törv. hat. bizottság közgyűlésén és ugyanaznap d. u. a közigazgatási bizottság ülésén. Este Dr. Kapp Jakab tiszti főorvos vendége volt, ki tiszteletére nagy társaságot hívott egybe. Szerdán a reggeli vonattal elhagyta városunkat főispánunk, ki kimondott szándékához híven, nem a részére berendezett főispáni lakban, hanem a „szöllő“ vendéglőben volt megszállva, hol közönségünk különféle köréből számosan lettek általa fogadva s mindannyian csak elragadtatással szóltak leereszkedő nyájasságáról, miről bizony sokan, sok kisebbek csak példát vehetnének.

— **Esküvők.** Mult szerdán három esküvő volt Selmezczen és mind a három a polgári házasság megkötése után, a helybeli izraelita templomban ment végbe. E napon kelt ugyanis egybe Kurtág Ármín jelenleg hodrusi kereskedő Goldner Hermin kisasszonnyal, Goldner Adolf széles körben ismert üzletvezető kedves nővérével. Az esküvőn Glücksthal Gyula üzlettulajdonos is részt vett. Ugyanez a napon költői házasságot Mauskopf Samu Beregszászról, Reif Amália kisasszonnyal és Braun Pinkász Csaczáról, özv. Rosenzweig Henrikné asszonnyal.

— **Halálozás.** Danningerné szül. Lestyánszky Irma selmeczi bábaszony mult kedden meghalt és csütörtökön temették el a fiatal, mint szabónő is ismert, szorgalmas asszonyt.

— **Az erdészeti államvizsgák** Budapesten a mult héten értek véget. A vizsgáló bizottság elnöke Scholtz Gyula országos főerdőmester volt és tagjai között volt Csiby Lőrincz erdőtanácsos akadémiái tanár is. Az eredmény meglepő volt. Daczára a fokozódott tanulmányi követelménynek és a vizsgáló bizottság lelkiismeretes szigorának, mind a 32 vizsgázó jó eredménnyel állotta ki e nehéz államvizsgát. Ez is biztos jele annak, hogy hazai erdészletünk nagyszerű haladásnak indult és nem elfogultságból mondjuk, de ezt a külföld is elismeri, immáron oly fokot ért el, mellyel talán kevés civilizált állam dicsekedhetik. És e nagyszerű eredménynek, természetesen, erdész akadémiánk „alma mater“-je a szülő anyja, mely féltett kincsünk s melynek elvesztése mérhetetlen csapás volna városunkra nézve.

— **Hymen.** Tirscher József hegybányai főbányamérnök kedves Gizi leányát eljegyezte Soltz Sándor bányaezredesi kelmész Selmezbányán.

— **Elnök választás.** Az akad. ifjúsági kör elnök választása mult csütörtökön ment végbe nagy élénkséggel. Megválasztott elnöknek nagy többséggel Széke Imre II éves bányajogász, kinek ellenjelöltje Sifter Ferencz volt. A megválasztott elnököt zenezőval hordozták körül vállra emelve szokásos módon az ifjak a város főutcán.

— **A Puky-kvintet hangversenye** mult szombat, mint azt előre tudtuk és meg is írtuk, fényesen sikerült. A hangverseny minden egyes pontja osztatlan tetszést aratott és a distingvált közönség egy valóban élvezetes estét töltött. Az összes közreműködőket lelkesen megtapsolták. Az anyagi rész azonban nem állt arányban az erkölcsi sikerrel, mert az ifjúsági kör javára tisztán csak 20 frtot jövedelmezett, minek fő oka abban rejlik, hogy közönségünk az utóbbi időben nagyon is igénybe volt véve a különféle jótékony czélokra rendezett mulatságok és estélyek által.

— **Rendőri hírek.** Farongáló fia. A klingertárhoi fővezető turista út melletti fákat már hosszabb idő óta rongálták, sőt kilépték; e napokban azonban a rendőrség a tettést Elek Sándor 14 éves gonosz, garázdálkodó csavargó fiú személyében elfogta s már méltó büntetését is megkapta. — **Lopás történt** Bankán, hol Honkoné kárára élelmiszereket, szalonnát húst loptak el eddig ismeretlen tettesek.

— **A Felső-Rónán építendő villa részvénytársaság** már legközelebb megalakul. Eddig 960 részvény jegyzetelt és még 50 aláírási ív nem érkezett be, ugy, hogy biztosra vehető, hogy ezen felül lesznek a részvények jegyezve. Fáradhatlan buzgalmu főkapitányunknak köszönhető főképpen e szép siker és a ternék rövid idő múlva leendő keresztülvitele. Hogy e vállalat prosperálni fog, arról csakhamar meg fogunk győződni a részvényesek. Felkérletnek ez utón is az ivtartók, hogy az aláírási íveket most már okvetlenül beküldjék.

— **Vizezetékünk építése** végre megindult és a vöröskuti Szent János-forrásnál a munkálatok már megkezdődtek és mi fő, várattalanul nagyobb vízmennyiségre számítanak most már, mint ezt eddig remélték. Az ügy körül a városi tanács, különösen Sztancsaj Miklós főjegyzőnk valóban dicséretre méltó buzgalmat fejt ki, melyért lakosságunk halálját méltán már eddig is kiérdemelte.

— **Vidéki hírek.** Baka bányán egy evangélikus önképző legénykör leple alatt egy voltaképeni pánszláv tendenciákat követő egyesület van alakulóban. Felhívjuk erre a megyei hatóság éber figyelmét. — **Uj gyári iparvállalat** Bakabányán. Szlujka Sándor bakabányai vállalkozó, mint azt már egyszer megírtuk, téglá és eserépfedél gyárat létesített Bakabányán, mely már is szép fellendülésnek indul. A vállalkozó a Felső-Rónán építendő villa eserépfedélzetét is elvállalta, még pedig az általa jegyzett 30 db. részvény fejében. Mint halljuk, városunkból már többen tettek nála megrendeléseket és csak azt sajnáljuk, hogy az itt létesítendő téglá- és eserépgyárból, melyet a Wún ch ezég akart felállítani, ugy látszik, megint semmire lesz.

— **Polgári lövölde.** A f. hó 8-ikán megtartott lövészet eredménye kivételesen igen gyengének mondható. Mindössze 8 mély lövés esett, melyek közül Dr. Stuller Gyula 3 négyest, Seidel Ágoston 2 négyest, Liha Antal, Szvoboda Zenó és Belházi Gyula egy-egy négyest lőttek. — Az 1-ső díjat Belházi Gyula, a 2-ikat dr. Stuller Gyula a 3-ikat pedig Seidel Ágoston nyerte el. — Mint új lövészeg belépett az egyelőre Szvoboda Zenó akad. tanársegéd. Találjon követőkre egyszer a jó példa is.

— **Az akadémia kör** folyó hó 14-én este 8 órakor hivatalos estélyt tart a városi vígadó helyiségében.

— **Klincsok Náczo hundstosziar okoskodásai.** Ha már zurak náczók zegymást „praktikant“ nak: akkor, hogy szídjuk mi Náczkók zegymást? Ezt nem tudom kiokoskodni csak a jövő héten. Addig is: „Pohvalen!“

Legutóbbi közgyűlési kinremisczenciák.

A trakták.

Trakták voltak mindig és időktől kezdve; Ez ősi szokás most divatból kimenne? Hosszu pernek véget ha vetett egy pakta, Követte ezt nyomban a szokásos trakta Ha valami ügyben hozatott új akta, Szentesítés képpen tartatott a trakta. Ki hivatalt veti fel, vagy pedig lerakta. Szükségként jött rá a maradhatlan trakta, Trakta nélkül nem volt s nem is lesz jövőben Semmi, mi megtörtént, vagy van készülöben. Traktál a szegény is, maga módja képpen, Ha gyermeke átmege a keresztelésen. Hogy a gazdag hányszor tart évenkint traktát, Statisztikánk erre biz' adatot nem ad; De hivatalbéli ember traktálása Sokszor olyan, mint a nagyon forró kása: Ha hozzája nyulunk, tőle majd megégünk, Ha pedig nem tesszük, sinli büszkeségünk. Az ily traktálásnak nincs jó eredménye; Nehéz annak, nehéz a megemésztése. Pedig az eféle trakta divik nagyban, Rossz emésztést szülve nagyon sok magyarban. Azért hozni kéne, de szigoru akttát, Mely beszüntetné az ilyen fajta „traktát“

Április hava.

Popper uram szerződése
Egyik kis pontjában
Ennek is van említése,
Hogy „ápril havában“
Hogy lehet ezt benne hagyni?
Április havában
Ki akarna „havat“, vagy mi
Paflogoniában?
Márcziusig sok „hava“ van
Amugy is e tájnak;
Örülünk ha áprilisban
Vizze olvadána.
Hát mit bölesen kimondának
Városatyák, helyt áll,
Hogy április hónapjának
„Hava“ nem egzisztál.

A szócsó.

Van csó annyi, mint a ménykü,
Aczél ólom csó is,
Két nyilásu, rozsdás bélü,
Szűkebb körü, bő is;
De hogy olyan szócsó volna,
A mely nem a szerint szólna,
A mint bele fujnak;
Ezt tartom én ujnak.
Közgyűlésen kitudódott
Ily csó létezése,
Mely egészen másképp szólott,
Mint fujtak beléje.
Oly szócsónek, mely magától,
Fujás nélkül, önállón szól
Ritka az értéke . . .
Becsüljük hát érte!

Az erdei spehár.*

Selmezczen új állás vagyon-készülöben,
Hivatalkodása léssen az erdőben.
Örüljete hát ti hivatalra várók!
Lehettek ezentul „erdei spehárók“
Erdei spehárnak lenni nem is lesz rossz
Konyhára az jócskán jövedelmeket hoz,
S telik e városnak díjat osztogatni,
Hisz erdőnket mar nem fogják fosztogatni.
Ezentul erdőnket nem érheti több kár,
Mégov ettől minket az „erdei spehár.“

* A spiónok egyik alfaja.

Különlegesség!

Van szerencsém a n. é. közönséget arról értesíteni, hogy a **valódi „Karlsbadi“ Berger Mór-féle világhírű czipőt Selmezczenyán** a Felső-terasszon Margótsi urnak gyógytárával szemben levő **ruha- és férfi divatáru**

üzletemben kizárólagosan csak is én árusítom. Ezen valódi Berger-féle Karlsbadi czipők kerékben levő BM védjeggyel elvannak látva, a mire a t. cz. közönséget különösen figyelmeztetni bátorkodom.

Ami a minőségét és szép kivitelét ezen czipő nemnek illeti, felesleges ezt méltányolni, mert ha valaki valódi Berger Mór-féle „Karlsbadi czipőt“ csak egyszer is vásárolt, az bizonyára mást mint „Karlsbadi czipőt“ vásárolni a jövőben nem óhajt.

Együttal felhívom a t. közönség figyelmét arra is, hogy raktáramat mindennemű, az uri divattal kapcsolatos finom és modern kivitelű árukkal is dusan felszereltem és pedig: finom lágy-, kemény-, henger- és Loden-kalapokkal a világhírű Böhm testvérektől prágai és Halbán és Damask-féle bécsi gyártmányokkal, a legújabb tartós és legszebb kivitelű szalmakalapokat tartom; továbbá mindennemű és minőségű kézi- és utazó-bőröndök, tartós- és finomságukról ismert Karlsbadi glacé-kesztyűk, a legújabb kivitelű ernyők, ingek és valódi orosz sárczipők (rigai gyártmány), nyakkendők stb. kaphatók. Raktáram azonkívül is komplett mindennemű modern kivitelű férfi-, fiu- és gyermekruhákban á la mode francais, mindent a legjutányosabb árban. — Megrendelések azonnal eszközöltetnek. A t. vevő közönség támogatását kérve, maradtam hódoló tisztelettel

Singer Ignác,

a központi ruha- és férfidivatáru esarnok tulajdonosa, Selmezbányán (Felső-terassz) a Margótsi ur gyógytárával szemben.

A bábszínházról.

Pimperli Kasparkó tudósítása. (Színre kiült a nagy tragikomédia: Dr. Faustye.) Egy nagyobb szellemi hang: Faustye, Faustye cso delátye?! Dr. Faustye: (Elmondja kísérteties hangon a monokóját) Pimperli Kasparkó: Faustye, Faustye, fricskát adok neked az orrodra, és füttyet hányok a szavadra... hi-hi-hi-hi-hi (A közönség is nagy kacagásba tör ki) A szócsó. Ez is igaz, az is igaz és ha nem volna igaz, akkor nem igaz, magam sem tudom már mi az igaz, csak annyit tudok, hogy Dr. Faustyének még sincsen igaza A szavazás. (A bábok felugráltnak helyeikről, de elromlott valahogy a bábszínház gépezete és így csak négy bábbal lehetett a játékot eredményesen végig játszani.) Dr. Faustye: Bőszült vagyok, féljetelek tőlem, mert én a Mefistöval is szövetségben állok! A pimperlík. (unisoño): nem félünk! Hátunk mögött nagyobb hatalom áll, mint a te Mefistó! A tárgyilagos kunczuralás: Kérem Dr. Faustyét, hogy bőszültégét jobban írja körül! Dr. Faustye: én nem írok semmit se körül, de belülről beszélek! Az erélyes „Igen“-is, meg „Nem“-is: Dr. Faustyét, mint a lólabu Mefistö szívetségesét, kínél a lólab kikübjük, ezenel leplezem és kinevezem persecutornak. (Vihogás a bábok között.) Dr. Faustye hallgat. Csak magában gondolja; vigyen el benneteket a — Mefistöfeles! Ignácz barátja, mint egy felkiáltófel áll... a bábokat széjjel huzzák s mielőtt a függöny legördöl, Pimperli Kasparkó még siri hangon felkiált: „Faustye, Faustye cso delátye!“ A bábszínházi közönség vidám hangulatban széleszik.

Tanulság. Emberek óvakodjatok az örökségtől!

Belföld.

Nansen Budapestén. Nansen a földrajzi társaságban felolvasást tartott, a minék az eredménye az lett, hogy az eksklusív főrangú társaság elhatározta, hogy a nyáron az északi sarkponton jégpalotát épít és körülötte korcsolya pályát rendez be; ide talán a polgári elem nem tolokodik be.

Külföld.

Háború. A spanyol kormány elhatározta hogy a hősiesség és a bátorság elismeréséül az amerikai admirális tiszteletére ha ez a háborút dicsőségesen befejezi, világraszóló bikaviadalt rendez, a melyen a torreadori tisztségre az admirálist kéri fel.

Helyi hírek.

Alázatos kérelem. Az éjjeli örök az irgalom nevében folyamodnak azokhoz, a kiknek kopott diványuk van, hogy éjjelre bocsássák rendelkezésükre, mert e nélkül szük és kemény kő-és fapadokon kénytelenek az éjszakát átaludni. Azt meg határozottan kikérik, hogy valaki orruk alá gyufával világítson, mert ők nem Feuerwach.

Legujabb terv. A legeslegújabb terv az, hogy az egész városplanírozni fogják, a hegyekkel betemetik a völgyeket De ez nem olyan terv, mint a többi, mert a Bélabányai kapunál már csakugyan hozzákezdték.

Reform. A polgári lövöldébe igazán érdemes eljárni különösen azoknak, a kik nem tudnak löni, mert az utítás szerint díjat az kap, a ki véletlenül találja a célt; mivel pedig a véletlen lövések rendszerint találnak, a felrandulás haszonnal fog járni A baleset ki van zárva a lövöldéből.

Fő az egészség. Az egészség ápolására nagy gondot fordítunk. Ha Belabányán vagy Hodruson egy gyanús trachomás akad, azt nem a kórházba rendeljük, hanem a kórházat küldjük hozzá a kellő assistentiával egész napra, mert így kívánja a paragrafus meg a városi teli pénztár.

Színház és művészet.

Színügyi bizottságunk a leendő szinkáz belső dekoratiójának és festésének színe felett több órán át vitatkozott, de megállapodásra nem jutott.

Koncert. A legközelebbi koncerttől ne ijedjen meg senki, mert az esetleg hibás ütemeket mindenki jól kiverheti magának a sörös poháron.

Irod- és ivod-alom.

A legfontosabb irodalmi eseményünk e héten az, hogy a főtrafikban megégyszer annyi váltó fogyott el, mint a múlt héten.

A jó sörnek nem kell ezégér, de a rossznak kár volt ujat eszáltatni.

Törvényszék.

Elválás. Érdekes válópör kerül nem sokára az illetékes bíróság elé. Egy asszonyka ugyanis azért akar valóni úrától, mert csak most tudta meg, hogy férje legény korában a Magyar Figaró munkatársa volt.

Vadászat és sport.

Új vadak. Legközelebb a határban szerkeszté papírmaschéból készült vadakat fognak fellálatni, a melyek találás után a golyó által megindított szerkezet működése szerint egy darabig száladni is fognak.

Bicikli. Az orvosok azokát, kiknek magukat és gépüket kimélnők kell, ezentúl Selmeceze küldik, hogy itt biciklizzenek a mi módszerünk szerint — a gépet maguk előtt tolva.

Szerkesztői üzenet.

Munkatársainknak. Minden személyeskedést kerülünk, egyedül a jó ügyet szolgáljuk és nevetve mondjuk meg az igazat. Ezt komolyan üzenjük.

Némé asszonyoknak. Addig míg kentek a csirkét árulja, nem vigyázhatunk otthon a csürhékre, mert egyéb dolgunk van, de ha néméasszony elhizza mihozánk őket, szivesen vigyázunk és elverjük őket.

Panaszosznak. Baján nem segíthetünk, mert a városháza csak az úristen parancsol; de még az se

Apró hirdetések.

Eladó egy harmónium, mely jóideig speisz szekrény volt Eladó egy leány, kinek hozománya a két erős keze, erről tanúságot tehet régi udvarlója. Ki vesz egy szamarat, mely legtöbbször két lábón jár? Felelőtlen szerkesztő a: Hirmondó.

HIRDETÉSEK.

173 szám 1898 Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a selmeczi kir. járásbíróóság 1898 évi 1584 és 1585 számú végzése következtében a selmeczi népbank és Seidel Emilia javára Kneszko András ellen 1838 frt és 1500 frt s jár. erejéig fogantositott biztosítási végrehajtás útján le foglalt 940 frt 70 kr-ra becsült szücsárú, bőlfi berendezés, szobabulor, bőrtök és 1 tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a selmeczi kir. jbiróságnak 2075 számú végzése folytán 1838 frt 1500 frt tőkekövetelés ezeknek a lejárat napjától járó 6-% kamatai és eddig összesen 99 frt 35 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Selmezbányán alperes lakásán leendő eszközlésésére 1898. évi május hó 17. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett inógságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adadni

Kelt Selmecezen 1898, évi május hó 8-ik napján. Franciscy Béla. kir. jbiróság végrehajtó.

Intelligens pénztárnoknok kerestetik

Selmezbányának egyik előkelő, nagy üzletébe. Csakis keresztény nők, kik ezen állásra reflektálnak, forduljanak e lap kiadóhivatalához.

Uj ékszerész-üzlet megnyitás!

Bátor vagyok a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a volt Kneszko-féle aranyműves üzletihelyiséget (Deák-utca) bérbe vettem és ott egy uj

arany-, ezüst-mives és ékszerész-üzletet

rendeztem be, melyet már is megnyitottam. Hosszu éveken át kifejtett itteni munkáságom és az arany-ezüst-mives mesterség terén tett fáradozásaimra hivatkozva tisztelttel kérem a mélyen tisztelt közönség nagyrabecsült támogatását és pártfogását.

Alázatos kérelmem ismételésével maradoq kiváló tisztelettel

Novák József, ékszerész.

A nő ruha szabászatban

mértékveteleken, rajzok készítésében, a kelmék mikénti felhasználásában valamint a női fehérnemű szabászatban és fiu gyermek ruhákban teljes és biztos oktatást ad pár havi ill tartózkodása alatt

Klein Bernáth nőruha szabász. (Lakásom: Városi Vigadó szállóban.)

Díjjak utólagosan fogadtnak el Tandij 14 napra tanítványok lakásán egy óra hossza: 5 tanítvány részére egyenként 3 frt 4 " " " " " " 5 " 3 " " " " " " 7 " 2 " " " " " " 9 " 1 " " " " " " 12 "

Ugyszintén vidéki hölgyek oktatását is elvállalja a fenti díjtételekért.

Azon hölgyek, kik már is a szabászatban előismertekkel bírnak, ebbeli képzettségüket a legujabb angol gyorsmódszer szerint 6 óra alatt tökéletesíthetik. Az oktatás óránként 50 kr.

Bővebb értesítés nyerhető:

Singer Ignácz üzletében (a terasszon).

Selmeczi telefont-hirmondó „Ujság“

Zóna idő: május 15-ike, vasárnap d. e. 9 óra pontban. Naphossza 15 ó. 4 p. Utolsó negyed. Névnep: Mózi és Zsófi

A mai étlap délbén: Félkilós daragombóc leves, vén marlahús mellé sóska mártás összement tejjel, a hús körül reszelt fótt burgonyahéj vajjal és liszttel kevert tejföllel Apró gyöngé fás karalábé fűrészpörrel töltve. Tavali csirke páczolva. Túrós rétes káposztával.

Este: Sületlen sonka szeletek záptojásban piritva. Maradék rétes és fogpiszkáló.

Vezércikk.

Szép remények. Nehozen hajtja le fejét a gazda pihenőre mert retteg a jövő minden percétől, mely a jólétet, vagy a koldúsbotot hordja méhében. A tavaszi ragyogó nap kiesalta már meleg sugarával a természet erejét, mely bímbót fakaszt, virágot himez és zöldre festi az erdőt és völgyeket. Minden kalász egy-egy remény, minden szírom a gyümölcsfán egy-egy nevető tündér szem, mely rámosolyog a gazdára és azt mondja neki, hogy remélj. És a keblekben feldobog a szív, megdobogtatja az az érzelem, mely az ég úrához száll fel. Magyarország népe bizalommal tekint a jövőbe, mely meghozza neki a jólét, a megelégedés, a boldogság eszközét, mely megadja neki becsületés munkájának gyümölcsét — a jó aratást. De mit remélhet Selmece, hisz nincsenek földjei? Pedig mégis remél és reménye teljesülni fog és ez nem Cassandra jóslata. Lesz vasútja, vízvezetéke, nyaralója, szép kaszinója, lesz egyetértés, felekezeti béke, önzetlen búzogság-törhetetlen hazaszeretet és megnyilatkozó bölcsesség. Ez mind meglesz, csak azt szeretnéd tudni első sorban én magam, hogy — mikor?

Tárca.

43-ik epigramma.

Órzeni kell a vagyont éjjel s nappalra ha fordul, Ezt tedd óh rendőr! s zárórat ne tekints.

Mese az örökségről. Száz forintot örökölt egy szegény ördög, meg egy kopott hálóspikát. A pénzre csakhamar rátelepedett a bíróság, öt megye árvaszéke, három közjegyző. Egy irnok három esztendeig ötven kővez papírosan csak erről az ügyről irt, az aktaesomó az igtatóban egy ideig alkalmas párnául szolgált a delutáni pihenésnél. A mikor az egerek felét áttanulmányozták, megkezdődött a tárgyalás, mely a szegény embertől ötven munkanapöt és ugyannyi forintot rabolt el. Végre kiutalványozták és kapott tiszta haszonképen 12 frtot és egy molyette hálóspikát.

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.

Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrassy-ut 29. (I. em.)

Raktár: BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona, saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszeket, gyümölcsstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.